

چکیده:

مقدمه: والدین نوزادان نارس، تنش بالا و احساس ناامیدی در NICU را تجربه می کنند؛ که اغلب به دلیل نداشتن آگاهی کافی از اینکه چه طور نقش والدینی خود را ایفا کنند و با نوزاد نارسشان در طول بستری بیمارستان تعامل داشته باشند.

روش : این مطالعه کارآزمایی بالینی، در سال ۱۳۹۵ بر روی ۶۰ مادر دارای نوزاد

نارس بستری در بیمارستان مطهری شهرستان جهرم انجام شد. نمونه گیری به روش نمونه گیری غیر احتمالی در دسترس انتخاب شد و سپس به صورت تخصیص تصادفی در دو گروه کنترل و مداخله قرار گرفت. در گروه مداخله برنامه مراقبت خانواده محور در سه مرحله با حضور پژوهشگر و مادر در کنار نوزاد انجام شد. سپس بوسیله چک لیست پژوهشگر ساخته عملکرد مراقبتی مادر کنترل گردید. در گروه کنترل مادران تحت مراقبت‌های معمول قرار گرفتند. **یافته ها:** یافته های پژوهش نشان داد که در مجموع آماره تی بیانگر اختلاف آماری

معنی داری بین دو گروه آزمون و شاهد از لحاظ عملکرد مراقبتی می باشد ($p < 0/001$). همچنین تمام حیطه های عملکرد مراقبتی بین دو گروه مداخله و کنترل اختلاف آماری معنی داری مشاهده شد ($p < 0/001$)

نتیجه گیری: طبق یافته های این تحقیق یکی از عواملی که می تواند مادرانی را که نوزادان آنها بستری شده اند را به آرامش برساند و از اضطراب آنها بکاهد؛ مشارکت دادن مادر جهت مراقبت از نوزادشان می باشد. لذا انتظار می رود ضمن فراهم آوردن زمینه مناسب مشارکت خانواده فراد خانواده به ویژه مادران در مراقبت از نوزاد با کسب توانمندی لازم مشارکت کافی داشته باشند